

[Dohrmann]

»Agtet regeringen at følge præsident Reagans opfordringer til sanktioner mod Kadafis Libyen? Hvis ikke, bedes det oplyst, hvorledes Danmark – troværdigt – kan forsvare sin loyalitet over for vestlige allierede, når man den ene dag vedtager at boykotte Sydafrika og kort tid efter nægter at medvirke til bekæmpelse af international terror vendt mod den frie verden.«

Begrundelse

Udadtil har Danmark i mange år yndet at optræde som den store moralist, der med løftet pegefinger mente at have en løsning på selv de mest fjerntliggende landes problemer. På den baggrund har det sikkert undret mange, at selv udenrigsministeren, der ellers for nylig havde vældig travlt med at fordømme forholdene i Sydafrika, nu på samme måde som venstrefløjspartierne er påfaldende tavs om den Kadafi i Libyen, der åbent erkender at yde støtte til terrororganisationer.

Svar (4/2 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

På baggrund af den seneste tids meningsløse terrordrab og nødvendigheden af sammenhængende internationale foranstaltninger rettet mod såvel den internationale terrorisme som dennes bagmænd vedtog de tolv EF-landes udenrigsministre den 27. januar 1986 vedlagte erklæring, som både indeholder en klar politisk stillingtagen og en række konkrete beslutninger vendt mod enhver regering, der støtter den internationale terrorisme*).

Som det fremgår af erklæringen, advares stater, som støtter eller beskytter terrorister, om, at de ikke kan forvente eftergivenhed og ej heller kan forvente normale relationer med de tolv. Ligeledes har de tolv besluttet ikke at eksportere våben eller andet militært udstyr til lande, som klart er indblandet i støtte til terrorisme. Sådan eksport finder i forvejen ikke sted fra Danmark. Endvidere har de tolv forpligtet sig til at gøre alt for at undgå, at deres borgere eller industri søger nogen handelsmæssig fordel af foranstaltninger, andre – som f.eks. USA – har truffet som reaktion på terroristangreb og andre terroristhandlinger.

*) Ikke optrykt her.

Den vedtagne erklæring viser klart, at de tolv EF-lande ikke alene deler den amerikanske regerings bekymring over optrapningen af den internationale terrorisme, men at de også er rede til at styrke det internationale samarbejde for at komme denne terrorisme til livs.

Spm. nr. S 588

Til *miljøministeren* (23/1 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at Helsingørskommunestyrelse har handlet i overensstemmelse med vandforsyningslovens regler ved behandlingen af sagen om forureningen af vandet fra Vejby Vandværk?«

Begrundelse

I TV-Avisen den 22. januar 1986 udtalte formanden for udvalget for teknik og miljø i Helsingørskommune, at vandforsyningsanlægget først burde lukkes, når vandforsyningen var livsfarlig. Udvalgsformanden henviste i den forbindelse til problemet med at skaffe alternativ vandforsyning og nævnte, at han hellere ville have dårligt vand end ingen vandforsyning.

Svar (4/2 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Andelsselskabet Studebjerg Vandværk, der forsyner Vejby by og et stort sommerhusområde nord for Vejby, blev oprettet i 1961 og har sine borer og ved Hanehoved Mose nær ved Rågeleje. Siden sidst i 1970'erne har vandværket haft en dårlig vandkvalitet, idet vandet navnlig – som følge af afdræning af mosens tørvelag – fik et indhold af sulfat, der overskred den fastsatte grænseværdi efter bekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 1980, jfr. bekendtgørelse nr. 468 af 16. september 1983. Denne maksimumsgrænse er på 250 mg sulfat pr. liter, medens vandværksvandets sulfatindhold i størstedelen af perioden indtil foråret 1984 lå mellem ca. 300 og ca. 350 mg pr. liter.